

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoCsp/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120326651
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120326651.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v spore žalobcu: Inkasáreň s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 777 974, zastúpeného Mgr. Zuzanou Bírovou, advokátkou so sídlom Americká 2, 831 02 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 30 849 837, proti žalovanému: C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX, XXX XX M., o zaplatenie 70,70 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6Csp/52/2020-457 zo dňa 01. júla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6Csp/52/2020-457 zo dňa 01. júla 2021 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Liptovský Mikuláš na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu (výrok I.) a súčasne žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok II.).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom na vydanie platobného rozkazu (ďalej tiež „žaloba“) žalobca uplatnil voči žalovanému pohľadávku vo výške 70,70 eur s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 19.02.2020 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 3,- eurá a trovy konania. Nárok odôvodnil tým, že žalovaný cestoval dňa 18.02.2020 o 15:48 hod. na linke č. 201, číslo vozidla 6816, pričom na výzvu kontrolného orgánu sa nepreukázal platným cestovným lístkom, t. j. cestoval bez platného cestovného lístka. Žalovaný odmietol uhradiť cestovné vo výške 0,70 eura a sankčnú úhradu za nepreukázanie platného cestovného lístka počas jazdy vo výške 70,- eur na mieste. Kontrolujúcou osobou právneho predchodcu žalobcu - Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť, so sídlom Olejkárska 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736 (ďalej len „DPBa“) - bolo dňa 18.02.2020 vystavené hlásenie o porušení tarifných a prepravných podmienok č. 20002503. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej medzi DPBa a žalobcom bola pohľadávka, vyplývajúca z tohto hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok, postúpená na žalobcu. Žalobcovi vzniklo v zmysle ust. § 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej len „OZ“) právo na vymáhanie predmetnej pohľadávky. V zmysle bodu A.3.1 v spojení s bodom A.5.3 písm. f) Prepravného poriadku Integrovaného dopravného systému v Bratislavskom kraji, nastúpením do dopravného prostriedku vyjadruje cestujúci svoj neodvolateľný súhlas s podmienkami prepravy, obsiahnutej v Prepravnom poriadku Integrovaného dopravného systému v Bratislavskom kraji (ďalej „PP IDS BK“) a žalovaný, ako cestujúci, je ďalej povinný sa na výzvu oprávnenej osoby preukázať platným cestovným lístkom, alebo zaplatiť cestovné a sankčnú náhradu. Sadzba sankčnej náhrady za cestovanie bez platného cestovného lístka je v cenníku, uvedenom v prílohe 1 PP IDS BK, stanovená na sumu 70,- eur. Žalobca doporučeným listom zo dňa 05.02.2020 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky a prostredníctvom právneho zástupcu ho vyzval listom zo dňa 12.02.2020 na úhradu pohľadávky. Žalobca si uplatnil aj náhradu nákladov, spojených s uplatnením tejto pohľadávky v sume 2 x 1,50 eura, spolu 3,- eurá.

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že uznesením č. k. 6Csp/52/2020-64 zo dňa 25.11.2020 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 odstránil vadu podania tak, že listinnými dôkazmi preukáže svoju aktívnu vecnú legitimitáciu. Na túto výzvu reagoval žalobca zaslaním množstva písomností bez opisania rozhodujúcich skutočností v zmysle ust. § 132 ods. 1 zákona

č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobca predložil Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, uzavretú medzi DPBa, ako postupcom a žalobcom, ako postupníkom, dňa 03.04.2019, podací hárok č. EPH 200642495 a podací hárok č. EPH 201587146. Žalobca pritom ani nevyznačil, ktorý údaj v týchto podacích hárokoch sa týka predmetnej veci. Žalobca tiež predložil aj PP IDS BK verzia 3.3, platná od 01.07.2018, vrátane 3 príloh, Cenník IDS BK, PP IDS BK verzia 3.4, platná od 19. 08. 2018, vrátane 3 príloh, všetko bez odôvodnenia účelu, pre ktorý tieto písomnosti boli súdu predložené, t. j. bez vysvetlenia, čím uvedené listiny majú preukazovať vecnú aktívnu legitimitáciu žalobcu.

4. Súd prvej inštancie z tvrdení žalobcu a ním predložených listinných dôkazov vyvodil, že žalovaný cestoval dňa 18.02.2020 linkou č. 201 DPBa. Z dôvodu nedostatku skutkových tvrdení Súd prvej inštancie len predpokladal, že žalovaný cestoval v Bratislave, a potom sa podľa údajov, zverejnených na internete, mohlo jednať o cestu trolejbusom. Z obsahu Hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 18.02.2020, variabilný symbol XXXXXXXXX, vyplynulo, že kontrolou, vykonanou o 15:48 hod na úseku zastávok Námestie Fr. Liszta a Karpatská, bolo zistené, že žalovaný cestoval bez cestovného lístka. Pri kontrole odmietol zaplatiť cestovné 0,70 eura a postih 70,- eur. Prípisom zo dňa 01.06.2020 žalobca oznámil žalovanému, že v súlade s článkom 3.5 Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 03.04.2019, mu Dopravný podnik Bratislava, a. s. postúpil svoju pohľadávku v celkovej sume 70,70 eura, ktorú v tomto oznámení špecifikoval. Ďalším prípisom zo dňa 09.06.2020 žalobca prostredníctvom advokátky Mgr. Zuzany Bírovej upozornil žalovaného, že táto pohľadávka nebola uhradená ani sčasti, a preto ho vyzval na zaplatenie sumy 129,21 eura do 3 kalendárnych dní od doručenia. Obidve písomnosti boli zrejme zaslané žalovanému na adresu trvalého bydliska M. N. XXX, na ktorej sa žalovaný v uvedenom období, podľa zistenia súdu prvej inštancie, nezdržoval (v tom čase býval v podnájme u p. A. v A. na ulici A. 2). Medzi DPBa, ako postupcom a žalobcom, ako postupníkom, bola uzavretá dňa 03.04.2019 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej však nebola konkrétna pohľadávka, uplatnená voči žalovanému v tomto konaní (rámcová zmluva bola uzavretá skôr, ako vznikla pohľadávka DPBa voči žalovanému). Z rámcovej zmluvy vyplýva, že pohľadávky, ktorých sa postúpenie má týkať, mali byť postupníkovi postupované počas trvania zmluvy ako súbor pohľadávok mesačne, pričom o odovzdaní a prevzatí zoznamu pohľadávok a dokladov podľa bodu 3.7 zmluvy o postúpení pohľadávok sa zmluvné strany zaviazali spísať preberací protokol v dvoch vyhotoveniach. Napriek tomu, že súd prvej inštancie vyzval žalobcu na predloženie dôkazov, preukazujúcich jeho aktívnu vecnú legitimitáciu, žalobca na svoje tvrdenie nepredložil relevantný dôkaz.

5. Citujúc ust. § 488, § 524 ods. 1 a 2 a § 526 ods. 1 a 2 OZ potom súd prvej inštancie uviedol, že podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitimitácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, ktorému z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok. Skúmanie aktívnej vecnej legitimitácie je pritom základom každého súdneho konania a súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu vždy vedie k zamietnutiu žaloby. V konaní bolo preukázané, že zmluvný vzťah zrejme vznikol medzi DPBa a žalovaným, ktorý cestoval dňa 18.02.2020 linkou č. 201 v Bratislave bez cestovného lístka. Potom aktívne vecne legitimovaným na podanie žaloby bol DPBa, ktorý však nárok voči žalovanému neuplatnil. Žalobca, ktorý uplatnil nárok v dôsledku postúpenia pohľadávky, bol preto povinný v spore preukázať svoju aktívnu vecnú legitimitáciu. Postúpenie pohľadávky je v súdnom konaní možné preukázať dvoma spôsobmi, a to buď tým, že pôvodný veriteľ doručil oznámenie o postúpení pohľadávky dlžníkovi, alebo predložením zmluvy o postúpení konkrétnej pohľadávky. Z ust. § 526 OZ vyplýva, že postúpenie pohľadávky je postupca povinný bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. V prípade, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázala zmluvy o postúpení pohľadávky. Pokiaľ teda k postúpeniu pohľadávky dôjde pred začatím súdneho konania, aktívnu vecnú legitimitáciu zakladá už samotné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky. Oznámenie o postúpení pohľadávky však musí byť relevantné, t. j. musí sa dostať do sféry poznania dlžníka. Iba v prípade, ak oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky bolo dlžníkovi riadne doručené pred začatím súdneho konania, je postupník v spore aktívne vecne legitimovaný (uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn.4 Obo 210/2001 zo dňa 11. 06. 2003, nález Ústavného súdu SR spis. zn. II.ÚS/409/2013 zo dňa 11. 09. 2014). Odhliadnuc od absencie opísania rozhodujúcich skutočností, spojených s postúpením pohľadávky, žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že postupca (DPBa) oznámil žalovanému postúpenie žalovanej pohľadávky. Predložené

Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 01.06.2020 vypracoval postupník (žalobca), preto táto listina ani nemôže byť dokladom o postúpení pohľadávky. Navyše súdu nebol predložený ani dôkaz o tom, že toto oznámenie bolo žalovanému vôbec doručené a dostalo sa tak do jeho sféry poznania. Pokiaľ žalobca mienil preukázať doručenie Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 01.06.2020 predloženými podaciami hárkami, nepreukázal, že zásielka bola žalovanému aj doručená. Odhladnuc od toho, že podľa ust. § 132 ods. 2 CSP strana sporu nemôže nahradiť skutkové tvrdenia dôkazmi (ani vyžadovať od súdu, aby v predložených desiatkach listoch „hľadal“ dôkaz, ktorý sa týka tejto veci), súd prvej inštancie poukázal na to, že pokiaľ žalobca zasielal žalovanému oznámenie na adresu, uvedenú v tomto prípise (M. č. XXX.), šetrením bolo zistené, že v čase doručovania sa žalovaný nezdržoval na tejto adrese, takže zásielka mu ani nemohla byť doručená.

6. Pokiaľ nedošlo k riadnemu oznámeniu postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky (§ 526 OZ), postupník mal možnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitímáciu predložením zmluvy o postúpení tejto konkrétnej pohľadávky. Takou však nebola Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, uzavretá dňa 03.04.2019. Rámcovou zmluvou bolo len dojednané, že pohľadávky budú postupníkovi postupované počas trvania zmluvy ako súbor pohľadávok mesačne, pričom o odovzdaní a prevzatí zoznamu pohľadávok a dokladov podľa ust. bodu 3.7 sa zmluvné strany zaviazali spísať preberací protokol v 2 vyhotoveniach. Potom k preukázaniu svojej vecnej aktívnej legitímácie bol žalobca povinný predložiť spolu s Rámcovou zmluvou aj konkrétny preberací protokol. Napriek výzve na predloženie dôkazov, preukazujúcich jeho aktívnu vecnú legitímáciu, žalobca takýto dôkaz nepredložil. Preto súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že pohľadávka voči žalovanému mu bola postúpená na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ani nepreukázal dodržanie postupu podľa ust. § 526 ods. 1 OZ, t. j. riadne doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky zo strany postupníka, teda žalobca nepreukázal svoju vecnú aktívnu legitímáciu. Z toho dôvodu súd prvej inštancie žalobu zamietol.

7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol s odkazom na znenie ust.

§ 251, § 255 ods. 1 a 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom na výsledok sporu vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanému. Tento si však náhradu trov neuplatnil, zo spisu mu nevyplývajú žiadne trovy konania a nakoľko žalovaný bol v konaní pasívny, nie je možné zistiť ani jeho stanovisko k náhrade trov konania. Súd prvej inštancie potom dospel k záveru, že žalovanému žiadne trovy nevznikli, a preto mu nepriznal nárok na ich náhradu.

8. Proti rozsudku podal v zákonom určenej lehote odvolanie žalobca, pričom navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a prizná mu nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania.

9. Žalobca namietal, že v konaní došlo k vade uvedenej v ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Konkrétne namietal, že napadnutý rozsudok nie je dostatočne a presvedčivo odôvodnený, nespĺňa atribúty uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP. Žalobca ďalej uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu sa domáhal proti žalovanému zaplata peňažnej sumy vo výške 70,70 eur s príslušenstvom, ako aj nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 3, eurá. V tomto kontexte žalobca poukázal na skutkové tvrdenia uvedené v návrhu, okrem iného aj na to, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi Dopravným podnikom Bratislava, a. s. a ním bola žalovaná pohľadávka postúpená na neho. Doporučeným listom zo dňa 01.06.2020 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky. Žalobca mal za to, že v žalobe v celom rozsahu preukázal svoj nárok na zaplata sumy 70,70 eur s príslušenstvom. S odkazom na znenie ust. § 151ods. 1 CSP konštatoval, že súd prvej inštancie správne v konaní zistil a aj v samotnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že nespornou bola skutočnosť, že právny predchodca žalobcu uzavrel ešte pre vznikom žalovanej pohľadávky rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok. V zmysle tejto zmluvy bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania z právneho predchodcu žalobcu postúpená na žalobcu. Ako bolo zrejmé v konaní a vyplýva aj zo samotného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia listom zo dňa 01.06.2020 oznámil jeho právny predchodca (ktorého zastupoval žalobca v zmysle uzavretej rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ust. článku 3.11, ktorým bol splnomocnený na takýto právny úkon) žalovanému, že pohľadávka vo výške 70,70 eur bola postúpená žalobcovi, a to zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá medzi ním a jeho právnym predchodcom. Takéto oznámenie bolo dané na poštovú prepravu za účelom jeho doručenia žalovanému, a to dňa 01.06.2020. Žalovaný ako strana sporu tvrdené skutočnosti nikdy nepoprel, a teda žalobca mal za to, že svoj nárok dostatočne, jasne a zrozumiteľne preukázal, keďže jeho skutkové tvrdenia mali byť považované za nesporné. Ak mal súd prvej inštancie v úmysle vykonávať ďalšie dôkazy v konaní mal ho vyzvať na doloženie ďalších dôkazov a dokladov. Doložil by faktúru, ktorej prílohou je zoznam postúpených pohľadávok vrátane

žalovanej, ako aj potvrdenie o úhrade predmetnej faktúry. Súd prvej inštancie však bez toho, aby žalovaný namietal a popieral akékoľvek jeho tvrdenia žalobu zamietol. Samotný žalovaný bol počas celého konania nečinný. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie aj napriek nespornosti jeho preukázaného nároku žalobu zamietol. K odvolaniu žalobca pripojil faktúru č. 2020303179 spolu so zoznamom postúpených pohľadávok a potvrdenie o úhrade faktúry.

10. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

11. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP) - žalobcom, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon tento opravný prostriedok pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, konštatujúc dôvodnosť odvolania žalobcu, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP v celom jeho rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Na úvod posúdenia odvolacej veci odvolací súd považuje len v stručnosti za potrebné poznamenať, že na žalobcom predložené listinné dôkazy v odvolacom konaní (po rozhodnutí súdu prvej inštancie) nemohol prihliadať, keďže nešlo o prípustné novoty v odvolacom konaní (§ 366 CSP). Žalobca neuviedol a ani odvolací súd nevzhladol žiadny dôvod, ktorý by bol objektívne bránil žalobcovi uplatniť tieto listinné dôkazy ako prostriedky procesného útoku už v konaní pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom k ich datovaniu (listiny z obdobia od 25.05.2020 do 23.12.2020) musel žalobca dotknutými listinnými dôkazmi disponovať ešte pred rozhodnutím súdu prvej inštancie (dňa 01.07.2021) a mohol ich tak súdu prvej inštancie predložiť.

13. Nepochybné určujúcim pre napadnuté rozhodnutie bol záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore, ktorý založil súd prvej inštancie na tom, že zo strany žalobcu nebolo preukázané postúpenie žalovanej pohľadávky.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca žalobou uplatnený nárok okrem iného v žalobe vymedzil aj skutkovými tvrdeniami, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi DPBa a žalobcom bola pohľadávka vyplývajúca z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok č. 20002503 postúpená na žalobcu. Žalobcovi tak vzniklo v zmysle § 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka právo na vymáhanie predmetnej pohľadávky vyplývajúcej z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok č. 20002503 voči žalovanému. Žalobca doporučeným listom zo dňa 01.06.2020 oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky. Na preukázanie týchto skutkových tvrdení žalobca okrem iného v žalobe označil a do rozhodnutia súdu prvej inštancie aj predložil Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, uzavretú medzi DPBa, ako postupcom a žalobcom, ako postupníkom, dňa 03.04.2019 a oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 01.06.2020.

15. Je možné dať súdu prvej inštancie za pravdu, že zo samotnej Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok postúpenie žalovanej pohľadávky z DPBa, ako postupcu, na žalobcu, ako postupníka, nevyplýva a ani logicky vyplývať nemohlo, keďže rámcová zmluva bola uzavretá pred dňom vzniku pohľadávky DPBa. Súd prvej inštancie ustálil, že z tejto zmluvy vyplynulo, že pohľadávky, ktorých sa postúpenie malo týkať, mali byť žalobcovi postupované počas trvania zmluvy ako súbor pohľadávok mesačne, pričom o odovzdaní a prevzatí zoznamu pohľadávok a dokladov podľa bodu 3.7 zmluvy sa zmluvné strany zaviazali spísať preberací protokol v dvoch vyhotoveniach. Takýto preberací protokol, zahŕňajúci postupovanú pohľadávku (vzor uvedený v prílohe 2 rámcovej zmluvy) žalobca nepredložil.

16. Tiež je možné súhlasiť so súdom prvej inštancie, pokiaľ tento vychádzal z toho, že pre úspech v spore zaťažovalo žalobcu dôkazné bremeno na preukázanie skutkových okolností, na podklade ktorých by bolo možné dospieť k záveru o jeho aktívnej vecnej legitímácii v spore (teda že je nositeľom ním žalovaného hmotnoprávneho nároku). Na to bolo nevyhnutné, aby žalobca preukázal, že došlo k zmene v osobe pôvodného veriteľa DPBa na žalobcu, a to v zmysle ust. § 524 OZ postúpením pohľadávky. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, postúpenie pohľadávky je možné preukázať dvoma spôsobmi. Jednak predložením písomnej zmluvy, ktorou došlo k postúpeniu pohľadávky alebo relevantným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky (k tomu pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn.

4Obo 219/2001 zo dňa 01.09.2003 publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 6/2003 pod publikačným č. 119).

17. Súd prvej inštancie v ďalšom dospel ku skutkovému záveru, že zo žalobcom predloženého oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 01.06.2020 (na č. I. 9 spisu) nevyplývalo, že toto oznámenie vykonal postupca, t. j. DPBa. Odvolací súd však nepovažoval tento skutkový záver súdu prvej inštancie za správny [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP]. Z obsahu uvedenej listiny naopak vyplýva, že toto oznámenie

mal urobiť postupca, ktorý však v danom prípade nekonal priamo, ale v zastúpení žalobcom (viď text: „... Vám za a v mene Postupcu oznamujeme, že Postupca postúpil na Postupníka svoju pohľadávku voči Vám...“, ako aj záver oznámenia, kde k obchodnému menu postupcu bolo pripojené: „zast. Inkasáreň s.r.o. Jaroslav Fuchs prokurista“). Žalobca ako ďalší dôkaz na preukázanie svojich skutkových tvrdení o postúpení žalovanej pohľadávky predložil, ako už bolo uvedené, predmetnú Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok. Súd prvej inštancie však jej celému obsahu nevenoval dostatočnú pozornosť. Inak by sa musel oboznámiť s ust. bodu 3.11, v zmysle ktorého bol žalobca ako postupník povinný bez zbytočného odkladu po postúpení pohľadávky zaslať dlžníkovi

(v danom prípade žalovanému) oznámenie o postúpení pohľadávky, pričom postupca, t. j. DPBa za týmto účelom udelil žalobcovi splnomocnenie, aby za a v jeho mene oznámil postúpenie pohľadávky dlžníkovi, ktoré žalobca v uvedenom rozsahu prijal. Je teda zrejmé, že žalobca preukázal relevantné oznámenie postupcu, v danom prípade DPBa o postúpení pohľadávky žalovanému (dlžníkovi). Pokiaľ v ďalšom súd prvej inštancie dospel k záveru, že toto oznámenie sa nedostalo do dispozície dlžníka (žalovaného), ani tento skutkový záver súdu prvej inštancie nebol správny. Odhliadnuc od toho, že žalovaný výslovne nepoprel skutkové tvrdenie žalobcu, že mu žalobca oznámil postúpenie pohľadávky doporučeným listom zo dňa 01.06.2020, teda išlo nesporné skutkové tvrdenie (§ 151 ods. 1 CSP), z ktorého mal súd prvej inštancie vychádzať, ak spor rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 297 písm. b) CSP, súd prvej inštancie nereflektoval na znenie ust. § 124 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého hmotnoprávny úkon strany je voči súdu účinný okamihom doručenia a voči ostatným subjektom od okamihu, keď sa o ňom v konaní dozvedeli. Z tohto ustanovenia tak možno vyvodíť, že žalovanému sa dostalo oznámenie o postúpení pohľadávky do dispozície najneskôr dorúčením žaloby s jej prílohami v súlade s ust. § 116 ods. 2 a 3 v spojení s ust.

§ 106 ods. 1 písm. a) a § 111 ods. 3 CSP.

18. V nadväznosti na uvedené nebol potom správny ani právny záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore v dôsledku nepreukázania postúpenia žalovanej pohľadávky [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP]. Naopak žalobca v spore preukázal, že ním žalovaná pohľadávka bola jeho právnym predchodcom (DPBa) ako postupcom postúpená v zmysle ust. § 524 OZ na žalobcu ako postupníka zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 03.04.2019.

19. Keďže sa potom súd prvej inštancie v dôsledku uvedeného nesprávneho právneho posúdenia veci už ďalej nezaoberal otázkou existencie samotnej žalovanej pohľadávky s príslušenstvom a v tomto kontexte ani nevyhodnotil (nevykonal) všetky žalobcom produkované listinné dôkazy a toto pochybenie súdu prvej inštancie nebolo účelné naprávať v odvolacom konaní, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v meritórnom výroku I., ako aj v nadväzujúcom výroku II. o nároku na náhradu trov konania, podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní, viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), vykoná dokazovanie všetkými listinnými dôkazmi produkovanými žalobcom spolu so žalobou a podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 27.11.2020

(§ 204 CSP), z týchto vyvodí zodpovedajúce skutkové závery, vec opätovne právne posúdi a nanovo rozhodne. Pokiaľ bude mať za to, že skutkové tvrdenia žalobcu sú nedostatočné pre adekvátne právne posúdenie (napr. ohľadom skutočnosti, akým druhom hromadného dopravného prostriedku bola vykonaná dotknutá preprava žalovaného dňa 18.02.2020), požiada žalobcu o doplnenie skutkových tvrdení podľa ust. § 150 ods. 2 CSP. Zároveň bude dôsledne prihliadať na nespornosť skutkových tvrdení žalobcu v zmysle ust. § 151 ods. 2 CSP. Napokon v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

21. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).